

LA PÀGINA DE... GEST! ASSOCIACIÓ DE PROFESSIONALS SÈNIORS AL SERVEI DEL TERRITORI

El director i fundador de Sustainable Dreams SL, guanyador del 7è Premi d'Iniciatives de Desenvolupament Empresarial de Gest! en la categoria d'Activitat Iniciada, reflexiona sobre el potencial del tèxtil sostenible

Manresa i el seu passat tèxtil

ADRIÀ MACHADO TRANCHO
Manresa

Hi ha peces de roba que mai passen de moda. No parlo només del típic jersei negre que et salva qualsevol vespre o d'aquells texans que saps que et queden millor. Parlo d'una altra mena d'atemporalitat: la que neix de respectar els materials, de donar una segona vida al que d'entrada semblava rebuig i de dissenyar pensant en l'endemà. Per això, quan treballo amb teixits reciclats penso inevitablement en Manresa. En aquesta ciutat que va créixer amb el batec dels telers, amb el soroll constant de les fàbriques i amb carrers plens de botigues. Ara, en canvi, caminem entre locals tancats i aparadors buits, i em pregunto què passaria si la moda sostenible fos el fil conductor per tornar a donar vida a aquests espais. Potser l'atemporalitat no és només una manera de vestir, sinó també una manera de rescatar la memòria d'una ciutat i projectar-la cap al futur.

He vist com en altres països nous comerços ocupen locals buits amb propostes que aporten valor real a la comunitat, i em pregunto si això seria possible aquí, al país que més integrat té el *fast fashion* i els seus preus. El teixit sostenible ja no és un concepte abstracte: és tangible, el pots tocar i notar-ne la diferència. Des de fibres reciclades que converteixen ampolles de plàstic en teixits resistents, fins al Tencel obtingut de la polpa de fusta amb processos respectuosos amb l'aigua i l'energia. O el cotó orgànic, que evita pesticides i redueix l'impacte ambiental en comparació amb el cotó original.

L'impacte real d'una peça

Si avui dia hi ha una eina que ens pot ajudar a distingir si una peça és sostenible o no, aquesta és la «data». Quanta aigua ha consumit, en quines condicions s'ha fabricat, quina empremta deixa realment. La

tecnologia ens permet rastrejar aquests processos i traslladar-los al consumidor de manera transparent. No saber l'impacte real d'una peça i justificar-ne la sostenibilitat amb paraules no és suficient, ni just, ni real.

A Europa, alguns països com Alemanya són capdavaners en aquest terreny. Allà veiem consumidors que volen dades reals del que compren i que exigeixen més transparència. I no parlo només de grans empreses, sinó també de petits comerços que, gràcies a aquest públic ben informat, poden créixer i consolidar-se. Però no cal mirar tan lluny. Aquí, a Catalunya, tenim una tradició tèxtil potent, teixida durant segles. Què passaria si recuperéssim aquest saber fer i l'apliquéssim amb la mirada posada en la sostenibilitat?

Actualment, molts consumidors prefereixen una peça de cotó orgànic abans que una de cotó convencional. No hem d'oblidar que la pell és també un òrgan, i que a través d'ella absorbim part dels químics presents en els teixits. Com més natural sigui la peça, millor. No només per al planeta, sinó també per a la nostra salut. Igual que t'esforcem per menjar de manera saludable, té sentit evitar que aquest esforç quedi anul·lat per les substàncies químiques que poden penetrar a través de la roba.

Un altre fet important per fer una bona compra és la qualitat. En el cas dels teixits, per exemple, depèn sobretot del tipus de fibra i del procés de fabricació. Moltes persones, quan busquen un jersei que no faci boles, no saben que la llana, encara que sigui natural i valorada, sempre en pot fer en un grau o un altre. Això passa perquè la fibra de la llana té una llargada limitada, a diferència del polièster o d'altres fibres sintètiques, que poden ser

Bobines de fil al taller de l'autor de l'article

Peces de roba de Sustainable Dreams SL

pràcticament infinites.

Quan parlem de llana reciclada, el procés acostuma a implicar triturar la fibra per tornar-la a filar, la qual cosa redueix encara més la seva llargada. Amb el temps, aquestes fibres acaben sortint i formant les conegudes boles. El resultat sol ser una peça amb un excés de *peeling* o de boles i per tant, de menor qualitat.

Pot sonar complex, però tenir accés a aquest tipus d'informació ens ajuda com a consumidors a

prendre decisions més conscients. Així evitem caure en l'error de pensar que un jersei de llana reciclada és sempre «el millor del món», quan en realitat pot acabar convertint-se en una peça de qualitat deficient. Tot això té molts matisos; no és blanc o negre.

Més enllà dels materials, crec que la sostenibilitat és un concepte massa ampli i, sovint, mal utilitzat. Prefereixo parlar d'impacte. Perquè, al final, tota peça de roba té un impacte en la societat i en el plane-

Ànxia particular

ta. Ens hauríem de centrar a allargar la vida útil de la nostra roba, comprar peces amb menor impacte i amb una durabilitat més llarga. Avui dia les empreses del tèxtil es mouen entre dos paràmetres: el preu i la composició. I un sempre condiciona l'altre. Un jersei de llana no pot costar el mateix que un de polièster, però cadascun té unes característiques i una durabilitat diferents. Moltes marques aposten pel mercat sostenible, però sovint s'equivoquen en l'enfocament. Fabriquen per vendre més, mentre el consumidor compra per cobrir una necessitat concreta. Si pot reduir l'impacte, millor; però sempre hi ha un límit de preu que la majoria no està disposada a superar. Llavors, la pregunta és: volem ser sostenibles només per agrair o volem reduir realment tot el nostre impacte, també aquell que no es veu?

Avui es treballa de moltes maneres per convertir el rebuig en nova matèria: des de trinxar pantalons vells per fer-ne nous teixits, fins a aprofitar la pell de les taronges per crear materials útils pel re-

Què passaria si la moda sostenible fos el fil conductor per tornar a donar vida a aquests espais?

tail. Hi ha grans oportunitats per crear nous productes i un mercat explorat i ple d'oportunitats.

El mercat de segona mà

Per altra banda, encara hem de potenciar més el mercat de segona mà. Al nostre país encara no hi ha prou oferta de botigues de segona mà a ciutats petites. No em refereixo a grans cadenes com Humana, sinó a botigues amb més esperit, amb una selecció curada i amb personalitat. A Europa en trobem a cada barri, i a Barcelona, puntualment, també, però a ciutats com Manresa encara són rareses. Iestic segur que tindrien èxit: no només atraurien el públic jove, sinó també un perfil més adult i conscient, que entén que allargar la vida de les peces és una manera directa i efectiva de reduir l'impacte.

Potser aquest tipus de botigues podrien omplir els nostres locals buits. Qualsevol iniciativa que aposti per un futur més local i amb més coherència seria, de fet, el millor valor afegit per a les nostres ciutats. ■

LA PÀGINA DE... és un espai que Regi67 ofereix a agents cívics de la Catalunya Central -Manresa, UPC Manresa, Institut Lacetània, Consell Municipal de Solidaritat de Manresa, Federació d'Associacions de Veïns de Manresa, Centre de Normalització Lingüística Montserrat, Coordinadora de Jubilats i Pensionistes, Gest! i L'Era, Espai de Recursos Agroecològics- amb la convicció que la projecció de la vida interna dels centres dedicats a l'ensenyament, de l'activitat de les entitats que es dediquen a la cooperació, a les persones grans, a la normalització lingüística i a la producció agrària, i de les associacions de veïns, és dinamitzadora i enriquidora. Les entitats i centres elaboren el contingut i la redacció del diari l'edita. Aquest espai no condiona els criteris de Regi67 a l'hora d'informar de les activitats que consideri de més interès.